

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

26. června 2016

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,
ANGLIE

ČTENÍ: 1. SAMUELOVA 5-6, IZAJÁŠ 51, ZJEVENÍ 12-13

Izajáš 51 – zamyslete se nad tím, jak Bůh dříve zachránil svůj lid, a učiní tak opět

Jedna z výzev, kterým musí čelit autor nabádání, která jsou určena lidem v jiných zemích, je to, že neví, jaký je stav myslí jeho čtenářů. Nevím, v jaké se nacházíte situaci, jak dobře znáte Bibli, jak pevná je vaše víra atd. Čtenáři se nepochybně nacházejí v nejrůznějších situacích. To je však právě ten důvod, proč se obracíme k Písmu. Slovo života promlouvá k lidem ve všech stavech myslí, v každém věku. Naděje na spásu se týká všech, ve všech zemích, kdekoliv, kde si věřící přejí naslouchat tomu, co Hospodin praví.

Izajáš 51, naše druhé čtení na dnešek, byl napsán pro nás pro všechny. Je mnohokrát citován v Novém zákoně, Ježíšem, Janem, Petrem, Lukášem a autorem listu Židům. Verš 1 naznačuje, že byl napsán pro všechny věřící: „*Slyšte mě, kdo usilujete o spravedlnost, kdo hledáte Hospodina.*“ Izajáš psal v době, kdy se lidé potýkali s mnohými problémy (vždy se budeme potýkat s problémy, dokud nepřijde Království!).

Nacházíme zde tři výzvy k naslouchání (**Izajáš 51:1, 4 a 7**) a tři výzvy k probuzení (**51:9, 17 a 52:1**). Národ Izraele byl ohrožen nepřáteli na severu, starými Asyřany, ale snad ještě znepokojivější byl stav lidských myslí: „*Ach, pronárode hříšný, lide obtížený vinou,*“ celá země byla zkažená, „*od hlavy až k patě nic zdravého není*“ (Izajáš 1:4, 6). Běda, to platí i pro mnohá místa dnešního světa!

Taková období, kdy se zdá, že je všechno špatně, jsou velmi deprimující. Je těžké pokračovat dál. Ježíš pravil, že „*protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých*“ (**Matouš 24:12**).

Dnes uběhlo hodně času od doby, kdy k nám promlouvali proroci, a od kazatelského působení Pána Ježíše Krista. Téměř by se zdálo, že Bůh spí (ač to není možné). Ve světě je tolik nespravedlnosti a utrpení. Toužíme po tom, vidět Boha opět v akci, stejně jako prorok: „*Probud' se, probud', oděj se mocí, Hospodinova paže! Probud' se jako za dnů dávnověku, za dávných pokolení!*“ (**Izajáš 51:9**).

Bůh však přesto jedná, viz 51:15: „*Já, Hospodin, tvůj Bůh, vzdouvám moře, až jeho vlny hlučí. – Hospodin zástupů je jeho jméno.*“ Bůh rozhňuje národu až k bodu varu. Bůh nikdy nepřestal jednat, čeká jen na správnou chvíli, aby učinil své svaté jméno známým při příchodu Krista. Kristus nepochybně brzy přijde! Každý prorok mluvil o době obnovy všech věcí (**Skutky 3:21**), a proto každý prorok mluvil o naší době! Svátá písma, sepsaná před tak dávnou dobou, proto získávají stále větší význam (pokud je to ještě možné), když pozorujeme, jak se onen den přibližuje.

Těm, kdo hledají Hospodina, prorok říká (**Izajáš 51:1**): „*Pohleďte na skálu, z níž jste vytesáni, na hlubokou jámu, z níž jste vykopáni.*“ Prorok Izajáš dříve psal o pošetilosti uctívání model, které nebyly schopné nic vidět ani činit a musely být svými uctívači nošeny. Místo toho, abyste se zabývali modlami, říká prorok, se podívejte na své vlastní počátky, na původ Izraele. Zamyslete se nad působením živoucího Boha na živé lidi. Kapitola tedy pokračuje vzpomínkami, nejprve na jejich otce Abrahama a potom na exodus z Egypta. V době, kdy byl národ v nesnázích, Izajáš vyzval jeho příslušníky, aby se zamysleli nad úžasnými okolnostmi jejich původu jako národa – nad základem naší víry.

Podívejme se nejprve na Abrahama. Abraham byl povolán a byla mu slíbena velká rodina; ač neměl vůbec žádné děti, „*jeho jediného jsem povolal, požehnal jsem mu a rozmnožil jsem ho*“ (**Izajáš 51:2**). Celý národ pocházel z muže, který se z lidského hlediska již mohl vzdát veškeré naděje na vlastní rodinu (**Židům 11.12**). Ponaučení je jasné: dělejte totéž, co Abraham, a nevzdávejte se! „*Hospodin potěší Sijón, potěší všechna jeho místa, jež jsou v troskách*“ (**Izajáš 51:3**). A je třeba zdůraznit, že Bůh v žádném případě nepřehlídí ani jeho ženu Sáru. Čekala trpělivě a s vírou po boku svého manžela a je rovněž zvlášť zmiňována. Bůh zná jména nás všech, mužů i žen.

Dále je zde exodus z Egypta. Ve verši 9 čteme výzvu pro všemohoucího, aby se vzbudil (ačkoliv nikdy nespí). Hospodin je znovu požádán o to, aby konal, jako to učinil ve starověkém Egyptě, kde byl mladý národ Izraele v otroctví. Nadcházející vysvobození je přirovnáváno k dramatickým událostem doby Mojžíšovy a k ranám seslaným na Egypt, když byla egyptská země zlomena. Bylo to jako zabití draka. „*Což právě ty jsi neskolila*

obludu (*Rahab*), neproklála draka?“ Z **Izajáše 51:9** jasně vyplývá, že *Rahab* bylo poetické Boží jméno pro Egypt.

Tento verš protirečí tvrzení některých kritiků, že události spojené s exodem nehrály velkou roli, že byly něčím, co mohl faraon lehce „zamaskovat“ a na co se snažil co nejdříve zapomenout, aby skryl svou prohru. Bylo tomu právě naopak. Dočítáme se, že *Rahab* (Egypt) byl rozsekán na kusy. Události spojené s Exodem vyústily v rozpad Egypta a po následující desetiletí již Egypt nebyl celistvou říší a na nějakou dobu mu vládli cizinci. Všechny okolní národy slyšely o faraonově porážce a byly si rovněž vědomy toho, že byla přímým důsledkem zatvrzelosti jeho srdce! Dnešní první čtení nádherně ilustruje, jak rozšířená byla tato vzpomínka a jak jméno Hospodina vešlo ve známost mezi jeho nepřáteli. O čtyři staletí později o tom Filištinští ještě stále mluví! **1. Samuelova 6:6**: „Proč byste byli neoblomní v srdci, jako byli neoblomní Egypťané a farao? Když proti nim Bůh zasáhl, zдалipak je nepustili, aby šli?“ Víme, že Bůh se opět vysměje svým nepřítelům, viz **Žalm 2**: „Panovníkovi budou k smíchu.“

Proč byl Egypt přirovnán k draku? Zdá se, že starodávná víra v draky byla téměř univerzální. Zmiňuje se o nich deset různých knih Bible. Zdá se, že dávní lidé podobné nestvůry dobře znali. Výraz pro draka je spojen s představou hada, což nám připomíná zahradu Edenu a první hříchy Adama a Evy. Také však evokuje představu mořské nebo pozemské příšery. Moc Egypta byla jako příšera, která někdy strašila okolní národy, jako byli například Izraelité.

V knize Zjevení bychom proto měli chápat „draky“ jako symbol lidské moci – často říší, které zneužívaly své moci k tomu, aby vykořisťovaly slabší národy. Říše například často vysávaly bohatství ze zemí okolo sebe. Naše novozákonní čtení ve **Zjevení 12 a 13** hovoří o lidech uctívajících draka, a „veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé“ (**Zjevení 12:9**). Když z *Izajáše* převezmeme interpretaci „draka“, můžeme to chápat jako svržení mocné společnosti, která se chovala jako rozzuřené zvíře a ničila lidi okolo sebe. Kristovo zjevení bude spojeno se svržením nějaké podobné lidské moci.

Prorok *Izajáš* vidí paralelu mezi svržením „draka“ – Egypta a budoucí spásou, kdy budeme mít ještě větší důvod se radovat a zpívat, kdy „Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí, přijdou na Sijón s plesáním a věčná radost bude na jejich hlavě. Dojdou veselí a radosti“ (**Izajáš 51:11**). Je jasné, že prorok má na mysli věčnou spásu, ne pouze vysvobození národa. „Ale má spása bude tu věčně, má spravedlnost neztroskotá“ (**verš 6**).

Nyní se dostáváme k dnešnímu ponaučení. Do této doby jsme se mohli domnívat, že to je sice zajímavá historie a proroctví, ale co to má co dělat s tím, co je tady a teď? **Izajáš 51:12** nám říká: „Já, já jsem váš utěšitel. Proč se tedy bojíš člověka, jenž umírá...?“ Proč se zde opakuje slovo „já“? Protože je to TENTO BŮH, tentýž Bůh, který vysvobodil Abrahama z jeho samoty a zachránil celý národ z otroctví a který utěšuje i NÁS! Je pochopitelné, že čas od času nás popadá strach z různých pozemských mocností, které dupou po zemi jako draci, ale nesmíme zapomínat na Boží moc: „Zapomínáš na Hospodina, který tě učinil, který roztáhl nebesa a položil základy země...“ Říká nám, že „brzy se spoutanému otevře žalář“ (**verše 13-14**).

Izajáš 51:7: „Nebojte se lidských pomluv, neděste se jejich hanobení.“ Tato slova nám připomínají Pána Ježíše Krista, předpovězeného jako „služebníka“ v *Izajášově* proroctví, který musel vytrpět lidský posměch a nenávisť, zatímco trpěl na kříži. Vzal si tato nabádání zcela k srdci a věřil tomu, že jej Bůh provede skrze všechny zkoušky. Tento týden bude naše čtení zahrnovat proroctví **Izajáše 53**, která popisují trpícího spasitele, Pána Ježíše Krista, naprosto zřetelně. Když čelíme nesnázím, měli bychom si připomenout, že jim čelil i on, ale Hospodin jej ze všech nesnází vysvobodil a vzkřísil jej z mrtvých.

Proč nás Hospodin přivedl do naší konkrétní situace, ať už je jakákoliv? Aby nám ukázal, že i z našich těžkostí nás DOKÁŽE VYSVOBODIT. Dokázal požehnat Abrahamovi, dokázal ponížít největší velmoc tehdejšího světa, Egypt, a zachráni i nás. Musíme prostě čekat s trpělivostí a vírou, dělat to nejlepší, co dokážeme, než přijde Ježíš, aby nás vysvobodil. Připomínáme si jej nyní v chlebu a ve víně.

Bratr Michael Brown: Knowle & Dorrige, VB 26.06.16